

CA-NOSTRA

* * * ANY SEGON, NÚM. 73 * * * SETMANARI POPULAR * * * INCA, 13 DE FEBRER DE 1909 * * *

L'ABC DEL REGIONALISME

VI

EL NOSTRE REGIONALISME

Per acabar aquesta breu exposició de idèes fonamentals que tots els regionalistes devem tenir ben clares, precisem en dos mots el sentit que ha de tenir a Mallorca el vertader regionalisme.

Som catalans y mallorquins. Nò basta dir espanyols y mallorquins com volen alguns, perque en la seva boca «espanyol» vol dir «castellà», (llengua oficial CASTELLANA, govern central a MADRID, y mallorquinisme ben entès consistent en ensaimades per berejar y sopes al vespre)...

Es clar que som espanyols, però, com ja hem dit, Espanya es un conglomerat de pobles. El Regionalisme s'encamina al regoneixement oficial de les nacionalitats que l'integren: Castella, Vasconia, Catalunya y qui sap si Portugal! Això està en marxa y arribarà, un dia o altre. Hi ha cap loco que pugui pensar que Mallorca formi per sí sola una nació apart de les anomenades?

Si som espanyols, doncs, a quina nació d'Espanya perteneixem? Evidentment, a la catalana.

L'aspiració del regionalisme mallorquí serà per consequent aquèsta: el regoneixement de la personalitat de Catalunya, nostra nació natural, per afirmar llavors dins ella la nostra personalitat especial de mallorquins.

Treballar pel desvetllament de Mallorca, com una part de la Patria catalana, conservant tot lo que queda del nostre esperit propi y important de Catalunya els elements de vida qu'ens faltin; anar, no sols conservant com a reliquies els restes de la vella Mallorca, sinó construint una Mallorca nova que un dia afirmi vigorosament la seua personalitat dins Catalunya, com Catalunya la va afirmant dins Espanya. Vet-aquí la nostra tasca regionalista.

LE QU.

CONTARELLES

(De F. Mistral)

«Y que més!—seguí la vella Renarda—Ah! hi havia també gats embriuxats! Gats negres, an els que los deien *matagots* que portaven la riquesa a la casa aont habitaven...»

—Has coneguda la tia Tartavulla, aquella

jaia que, quant se morí, li trobaren tants de diners?—Doncs aquesta tenia un moix negre, an el que, quant ella menjava, li donava sempre la primera bossinada.

He sentit contar qu'un vespre, de vetlada, el meu oncle En Llosa, al anarsen a jaure, va llucar dins un clar de lluna, una especie de moix negre qu'atravessava el carrer. L'oncle, sense pensarshi gaire, li llansà un mac... El gat totduna se girà, y, pegantli una mala ullada, va dir:

«—Tu has tocat en Roberi!

«Quines coses més rares! Avui en dia tot això pareixen ximpleries; ja ningú'n parla, y així meteix hi deu haver qualche cosa de veritat, quant tothom en tenia por.

«Y encara n'hi havia d'altres, qu'han desaparegut, va afegir la tia Renarda. Hi havia la *Rata-Pinyada*, qu'el vespre se posava sobre'l pit y no deixava respirar; hi havia la *Garamau*; hi havia la *Folleta*; hi havia el *Llop-garrut*; hi havia na *Tira-verí*; hi havia... que se jo què més!

«Oh! espera una mica; no'm recordava de la *Fantasma*, y aquesta sí que no podeu dir que no haja existit. Jo mateixa la vaig sentir y la vaig veure. Sovint habitava per dins les estables. Una vegada, que mon pare (al cel sia) jeia dins la pahissa, va sentir, de sobte, que abaix obríen la porta de la boal; mira totduna per una retxillera de les portes de la finestra, y sabs que va veure? Va veure a la claror de la lluna, les nostres besties; la mula, el mullet, l'ase y els pullins, qui s'en anaven plegats a beure a l'abeuador, tots sols. Mon pare, qui ja n'havia vistes altres de consemblants, al instant va comprendre qu'era la *Fantasma* que les s'en menava a abeurar, així es que sense dir cap mot s'en tornà a jeure, y l'endemà dematí va trobar el portal de l'estable obert de pinta en ampla.

«Diuen que lo qu'atrau la *Fantasma* a les estables son les esquelles. El renou dels picarols y cascavells la fa riure, com a un infant de llet el remanar el xupador. La *Fantasma* no es dolenta, però li agrada burlarse de tothom; es molt capritxosa y se diverteix fent entremaliadures. Si està de bon humor s'entretén fregant les besties, fentlos la gaceteta, netejant les menjadores, posantli palla fresca... Y lo particular es, que, allà ont habita, sempre hi ha una bestia més grassa que les altres, qu'es la seva preferida. Com de nit la *Fantasma* sempre tresca, trascola, de mica en mica, dins la manjadora d'aquesta, la palla y el grà de les altres.

«Però, si per casualitat o per descuit tras-toquen qualche cosa de dins l'estable, qu'ella no hu vulga ¡ay! ¡ay! ¡ay!, a la nit vinent ja podeu esperar qualquid bruixeria de les seves. Embulla les coues an els animals, o els embolica els fermalls y cabrestes per entre les cames, o tomba *patapum!* l'estaca ab els coxins y els collars, o trabuca els ferros y la pella demunt el foc de la cuina, y en una paraula, vos amoïna de mil maneres... Tant es així, qu'una vegada, mon pare, cansat de tot aquest bordell, digué:

«—Acabem d'una vegada.

«Y, que fá? pren un sarríu plè de vesses y un de pésols, s'en munta an el graner, mescla totes aquelles llevors ab la palla, crida la *Fantasma* y li diu:

«—Filla meua! tu qui tens poques feines, me triarás ben arreu aquestes vesses y aquests pésols de la palla.

«La *Fantasma*, qui sempre se entretén en menuderies y que li agrada que tot estiga ben adosat, jo ho crec que totduna se posà en feina... Però, com mon pare sospitava, aquell treball minuciós acabá per enutjarla y va fugir del graner d'amagat, sens que l'hajem tornada veure.

«Mentida; encara la vaig tornar veure un'altre vegada. Figurat qu'un dia, a les hores jo devia tenir prop d'onze anys, venia de la doctrina saltant y cantant com fan els atlots al anar tot-sols. Mentres passava per baix d'un poll gros ferm, vaig sentir rialles dalt les rames del arbre; com es natural vaig alzar el cap per mirar al aire y al punt vaig descobrir la *Fantasma* rient, entre'l fullatge, y fentme senyes perque hi pujás... Sí, esperat un poc! Per tot quant hi ha en el mon no hi hauria muntat. Lo que vaig fer va esser fugir ben aviat, més retgirada qu'un conill y, d'aquell dia ensá, si que no n'he tornat sobre res pus.

«Lo cert es, y això t'ho puc jurar, que cada vespre, després d'haver contades aqueixes coses no nos arriscavem a sortir tot-sols a defora. Oh! pobres infants, quina por!

«Més tart, quant tornárem grans, arribat naturalment el temps dels amors, y llavors, de vetlada, els jovensans nos deien:

«—Veniu, fadrinetes garrides, y ballarem a la claror de la lluna l'agradosa *fandola* (1).

«—No som tan beneites,—responíem noltros.—Nos podria surtir la *Fantasma* o la ga-

(1) Dansa provensal.

llina blanca...

«—Ximplés, més que ximplés,— replica ven ells,—no veis qu'això son contarelles de vella. No tengueu por, veniu a noltros vos farem companyia.

«—Y, parlantnos d'aquesta casta, nos ginyaven a sortir, y, poc a poc, conversant ab aquells bergantells,—ja sabs que'ls jovenots no tenen gaïre seny, diuen bestieses y a la força't fan riure,—poc a poc, com deia, varem perdre la por... y, de llavors ensá si que puc dir que no n'he sentit parlar pus més d'aqueixes bruixerías de la nit.

«Bé es veritat que de llevors ensá he tengudes altres feines y molts de mals de caps que m'ha llevat l'avorriment. Aquí aont me veus he tenguts onze infants y els he alletats a tots y catorze més d'altri, tan grassos y sans com els meus.

«Bon Jesús! la pobre qu'ha de bolcar, bressolar, alletar y rentar una bona nierada de infants, está més davertida que si li sonassen unes xeremies!»

—Adeu, tia Renarda, y qu'Ell vos conservi molts d'anys la vida.

—Que's fassa la seva santa voluntat. Molts no arriben a tants.

Y la bona velleta, arruixantse les mosques ab el mocador, s'arrufá tranquila, acalant el cap, y va seguir prenent el sol.

Traducció den
JOAN ROSSELLÓ.

LA MARE DE DEU

*La mare de Deu
quant era xiqueta
anava a costura
a aprendre de lletra.*

*Anant-hi passava
per un caminal
tot sembrat de roses
y de lliris blancs.*

*Si les papellones
la'n veyen passar,
fentli de coronas
voltaven son cap.*

*La Mare de Deu
quant era xiqueta
tenia'ls cabells
que'n semblaven seda.*

*Pentinat els duya
partida la clenxa,
anant a costura
a aprendre de lletra.*

*Era la costura
costura dels àngels;
tots li feyen rotlo
quant ella arribava.*

*Un se n'agenolla
y el llibre li aguanta
Mentres lletgeix ella
van cantant els altres.*

*La Mare de Deu
quant era xiqueta*

*clayades en creu
va veure les lletres.*

*Y alsant els seus ulls
tan blaus com el cel,
tot lletgint plorava
no sabent per què.*

*Se n'entorna a casa
quant ja casi es fosch.
Se n'hi torna y passa
per aquell meteix lloch.*

*Y ab els ulls plorosos
un cop ha sopat,
fa un bès als seus pares
y a dormir se'n va.*

*La vetlen els àngels,
l'anyoren les flors;
brillen les estrelles
al seu sol recort.*

*Tot això que us conto
tot això es amor.*

*La Mare de Deu
quant era xiqueta
anava a costura
a aprendre de lletra.*

ADRIA GUAL.

TERRA A N-ELS ULLS

El dia 25, del mes passat, tots els ministres, acompanyats de les respectives esposes, y alguns alts empleats se reuniren a baranar a can Maura per celebrar el segon aniversari de la constitució del ministeri conservador. Això a alguns els-e fa ara l'efecte d'una cosa talment excepcional, sens recordarse qu'a n-els primers períodes de la Restauració els ministeris den Cánovas assolien sens grans dificultats el quinqueni del qual sol parlar en Maura. Ademés, no tots els ministres d'ara dos anys s'han pogut asseure a la taula den Maura. Recordemnos de la cayguda den Osmá y de la mort den Sanchez Bustillo, el qual potser hauria caygut també, somogut per la qüestió dels duros sevillans. Però, de totes maneres, el fet es qu'els conservadors han pogut governar dos anys sencers, y, si això fa l'efecte de cosa molt notable, es, rigorosament parlant, en un sentit relatiu, es dir comparantho ab lo que passá en l'última tongada dels lliberals, durant la qual nos trobarem ab el fet del *ministerio relámpago*, fet que, demostrada la tremenda confusió qu'entre'ls lliberals reynava, fou un succés enterament lògic.

Aquella gran confusió qui es que pot dir avuy en dia que ha desaparegut ja del partit lliberal? No cal més que mirar els resultats de la propaganda a favor d'un bloc impossible y les incertituts contínues den Moret, atiat per un cantó per la gent de la flamarada, qu'es dins del partit o vol entrarhi pel profit material que n'espera, esperonat pel altre cantó pels qui, en virtut de serveys antics y de drets que consideren adquirits, fan allegat de llur preferencia a gosar dels beneficis del pressupost, anyorats en un dejuni de dos anys que son, naturalment, per ells una eternitat, y retengut, per altre cantó, per sos devers de polític formal y de monárquic antic y constant que tot sovint li deu recordar en

Maura; no cal mirar més que axò per convèncerse un hom de que, per ara, no hi ha solució lliberal possible y qu'estigüé en Maura oportú y lògic al despedir el dia 25 al seus convidats ab aquestes paraules: «Y ara, senyors, d'aquí al any vinent, el meteix dia y en aquesta meteixa taula, per celebrar en igual forma el tercer aniversari.»

Ja deyem dies arrera en quina forma els lliberals y demòcrates se tiraven terra a n-els ulls y s'anaven fent uns governants impossibles. L'idea del bloc fou una invenció diabòlica per acabarlos de confondre. No parlem ja de lo que significa devant de tota la gent sensata la predicació de doctrines a favor del poder civil o sia del anticlericalisme que, per ignoscents y fantxanderes que sien, en un poble fundament religiós com l'espanyol son continuament causa d'alarma y produeixen, per consegüent, l'efecte contrari al que'ls predicadors se proposen. Podrán aqueixes prédiques atreure al partit gent que poca cosa té per perdre, però'ls qui tenen un dit de front ja saben de lluny aont traven cap aquestes propagandes. Y ab aqueixa casta de lastre que'ls del bloc podrien arreplegar ab els seus meetings no se sol fer un partit gubernamental y menos dins un regiment monárquic, qu'es conservador per necessitat. La *turba multa* pesa poc en les balances de la governació d'un país que ha de tenir per fonament interessos més estables.

Aixís es que, com ja diguerem anteriorment, la propaganda del bloc ha acabat d'allunyar del govern als lliberals, puis sens necessitat de les protestes intestines, com la den Montero Rios, en la meteixa comunitat. Encara que s'entenguessen uns y altres, que, com hem vist, no ho han conseguit en dos anys, li basten a n-el poder moderador unes quantes frases atrevides deixades anar en les arengues bloquistes per posarse rezelós y dirse aquell *Guarda, Pablo!* que li ha de servir de crit d'alerta per no deixarse caure en lo que, si no ho es, sembla una trampa.

Per altra part, en Moret s'acaba de tirar terra a n-els ulls ab la seva conducta en lo de les mancomunitats, que ha procurat allargar tant com ha pogut y en la facilitat en qu'ha mudat l'actitut que havia guardada abans en la meteixa qüestió. Es evident, ja ho crec, que l'especie d'aquíescència que lliberals y demòcrates, o sien en Moret y Canalejas, donaren l'any passat a aqueixa interessant conclusió de la lley de reforma local fou arrancada per les circumstancies, per la raó de *las imperiosas vacaciones de verano*, com ara meteix deixaren passar aqueys senyors sense discussió prop de quaranta articles de la lley per poder fer festa tres dies seguits; però no per aqueixa pobre raó era el compromís den Moret y den Canalejas menos solemne, y ara ja saben que aquests compromisos no passen per alt, que hi ha sempre a n-el Parlament gent decidida que vigila y está amatent a recordarl'ho. S'es acabat el temps en que les banderetes de campanar se movien y giravoltaven en mitx de la general indiferencia.

Y es precisament per això que's fa impossible en les condicions actuals el govern dels lliberals, perque'ls governs, gracies a l'actitut de Catalunya, han de tenir una formalitat y una serietat de que havien prescindit fins ara. Tal com es en Moret y tal com es la gent que l'enrevolta, no pot esser govern. A n-el partit lliberal ha de cambiarse una pila y sobre tot ha de tenir un altre cap més ferm per tornar a esser un partit governant. Quí dubta qu'en el partit conservador hi ha també gent voluble y superficial com en el partit lliberal? Però'l partit conservador té un cap, un cap ferm, gracies al qual se manté una disciplina avuy per avuy en els lliberals impossible. Recordem-lo que era aqueix meteix partit

conservador, tenent a n-el cap un home brillant però fluix, y voluble també, com en Silvela y fessem les naturals comparances. Nosaltres no creyem en la virtut del torn pacífic ni molt menys en la seva necessitat, però, si'ls conservadors han de caure y fer lloc a un altre partit, ha d'esser quan aqueix altre partit sia una realitat evidentíssima y una força verament gubernamental. Si aqueix partit no existeix, no's compendria que'ls conservadors baixassen del candelero. Y lo que es per ara no's veu gens per quin camí arribará el partit lliberal a esser una força positiva. Probablement necessita pel cas un cap més fort, més segur, que'l den Moret, y aqueix cap aont se troba? Si no surt un home nou, no'l veim per lloc, y els homes nous, per poc pensament que tenguen, no s'han d'anar a allistarse en un partit com el lliberal qu'en cent anys apenes si ha duytà una idea nova y saludable a la vida política. La feyna de *levantar muertos* ja arribará a convencer a n-en Moret de que no es avuy feyna productiva.

M. R.

CARITAT SOCIAL

(Correspondència)

Entre els establiments de *Son Roca* y *Son Inglada*, (suburbis de Palma) s'hi alsa una *Escola de párvuls* que la regiran Germanes de Sant Vicens de Paul, y també estendrán sa ensenyansa a les nines d'aquells contorns. Par demunt sa sala principal, que fá uns 90 pans de llarch per 30 d'ample, s'hi posa un Oratori públich dedicat a Sant Roc.

D'aquest modo, els senyors que per allá hey posseeixen cases per passarhi els estius, han cregut subvenir a la necessitat que senten els infants del vesindari pobre, y, al meteix temps darán bon exemple a sos pares, assistint a missa a les explicacions del Sant Evangeli que s'hi donarán cada diumenge.

Veis aquí una obra de caritat social digne de ser protegida é imitada p'els senyors bons cristians eavers dels proletaris que en son contacte viuen.

Deu los ho pagui als benefactors y favorezca sa noble empresa.

Palma 9 de Febrer de 1909

UN CORRESPONSAL

TRADICIONS POPULARS

MALLORQUINES

UN MUL QUE'S VA BEURE'S SOL (1)

Com sortiu de Binisalem cap a Inca, per sa carretera hi ha una bassa. Es traguers alre temps e-hi abeuraven es bestiar. I heu de creure i pensar qu'un pic que n'hi havia poca, e-hi va haver un mul que duya tanta de set entera, que's va acabar tota s'aygo de sa bassa.

Es traguers, com dins s'ayo veyen es sol, i, com es mul la se va haver acabada tota, ja no le hi veyen, va dir:

— ¡Cap com aquesta! ¡Ell ara aquest animal s'ha begut es sol i tot!

Li paupa sa panxa, ja hu crec qu'era calenta, i axò l'acababa de trastornar.

— ¡I ben calenta qu'es aquesta parxa! s'esclama ell. ¡No hi ha que dir tornau! E-hi ha's

(1) M'ho va contar Mn. Miquel Ferrer de la Cuesta; al cel sia.

sol dedins!

Dona part a sa Josticia que, pensat bé es cas, va dir:

— No hi ha vèl: ara aquest animalet o farà's sol o esclatará. ¡Que'l vel·lin quatr'homos fins i tant qu'haja buydat, veyam que seral!

El vel·laren, i ni va esclatar ni va fer es sol, sino... lo que tots vos poreu pensar.

ANTONI M.ª ALCOVER, Pre.

PUBLICACIONS REBUDES

LES RONDALLES POPULARS CATALANES.— Aquesta obreta destinada especialment a gent menuda; té al meteix temps un gran interès per totes les persones que estimen la llengua catalana.

A n-el orde literari y folk-lòric, les RONDALLES aplagades a n-aquest volum, son un model de narracions populars y un document de la manera de sentir de la gent catalana, per haver estat recullides directament de boca del poble y transcrites puntualment.

A n-el orde artístic, ofereix aquest volum, l'interès d'una ilustració abundant y característica, constituída per vuitanta sis composicions, original del artista En Joan Vila; el conjunt del llibre, es d'una elegancia escepcional, a la que hi contribueix en gran manera l'enquadrernació y les orles de les planes.

Se tracta d'un llibre propi, com el que més, per regalar a n-els nins en recompensa de la seva aplicació, tenent axò en compte, qu'el text es estat somès a la censura eclesiástica.

Agram al editor, D. Ramón Miquel y Planes, l'exemplar de qu'ens ha feta mercè.

BOLETÍN de la Cooperativa Militar y civil.— Hem rebut el segon nombre d'aquesta publicació mensual que surt a Palma de Mallorca.

EL SEGLAR CATOLICO.— Surt en substitució de la «Solidaridad catòlica», orga de la Congregació Mariana de seglars catòlics de Palma y de les associacions de Mallorca adherides.

ACCIO.— Periòdic quinzenal, porta veu de la «Associació Catòlica», de Vilafranca del Panadés.

Saludam als nous companys, establint gustosos el cambi.

Noves d'Inca

— A n-el camp de can Rayó, una brigada de soldats y altres persones, hi posen palos enmurtats ab bandaroles; posantlo de festa, ab l'objecte de diumenge qui vé, verificar a n-aquell camp la cerimonia de la colocació de la primera pedra, del Edifici-Corté pel regtiment d'Inca que ha d'execar nostre Ajuntament.

Per aqueix acte, el Sr. Batle, D. Jaume Armengol, va anar a convidar personalment als senyors Bisbe, Capità General, Governador civil, President de l'Audiencia, Delegat d'Hizenda, President de la Diputació y el Diputat a Corts, D. Joseph Socías.

En representació del Sr. Bisbe verificará la cerimonia de la bëndició, el M. I. Sr. D. Nadal Garau, canonge Doctoral.

Per aquí no se parla d'altre cosa que de la colocació de la primera pedra y de la solemnitat que l'acte revestirá, y apeser d'això, l'Ajuntament, a l'hora que escrivim, divendres per la tarde, encara no ha acordat res d'aquesta important cerimonia. Es de suposar qu'anit tot quedará a punt de pastora mia.

— Demá, a les set del matí, a la casa de la vila, se verificará el sorteig dels mossos que enguany entren en quintes.

— Diumenge passat a n-el teatre del Círcol d'Obrers Catòlics, donaren una funció a benefici dels fondos de la societat, posant en escena per la Cátedra de Declamació d'aqueixa societat, *Els Bandolers*, sarsuela en dos actes, y *Huevos passados por Agua* que meresqueren repetits picaments de mans pel nombrós concurs qu'assistia a la vetlada.

A un enfermedi se fé una rifa en tres sorts pels meteixos fondos socials.

— Les alumnes del Col·legi de D.ª Severa Madariaga se preparen per donar una vetlada en el *Centro Instructivo*, ab el fi de recaudar fondos per enviar a les víctimes de Italia.

— Dimecres dematí, reparant que no se axecava una atlota de 16 anys que tenia per criadeta la familia de D. Guillem Coll, li tocaren a la porta del cuarto, y veent qu'erren inútils tots els cridaments que feyen, cercaren un ferré perque obrís, duguentse la trista sorpresa de trobarla morta vora son llit.

Després de les diligencies fetes a n-aquests casos, la s'endugueren a n-el cementeri d'Inca.

La joveneta era natural de Mancor. Bon repòs y bon remey per la seva animeta.

MOVIMENT DE LA POBLACIÓ

de la segona quinzena de Janer.

NAIXAMENTS.

Nins 13: Nines 4: Total 17.

CASAMENTS.

Día 16: D. Antoni Socías Corró, 30 anys, fadri, amb D.ª Margalida Prats Ramis, fadrina, 31 anys.

Día 23: D. Antoni Payéras Estrany, 37 anys, fadri, amb D.ª Antonia Ayna Martorell Company, fadrina, 31 anys.

Día 23: D. Joan Vidal Ramón, 25 anys, fadri, amb D.ª Francisca Cerdá Cánoves, fadrina, 22 anys.

Día 30: D. Miquel Capó Amer, 24 anys, fadri, amb D.ª Juana Ayna Beltrán, fadrina, 26 anys.

MORTS.

Día 16: D. Jeroni Más Cruset, 22 anys, fadri.

Día 16: D.ª Magdalena Rosselló Payeras, 56 anys, casada ab Francesc Llompart.

Día 17: D.ª Maria Pou Porcel, 63 anys, casada amb Joan Bernat.

Día 22: D.ª Juana Ayna Font Ramis, 9 mesos.

Día 22: D.ª Margalida Llinás Llompart, 60 anys, casada ab Sebastiá Seguí

Día 23: D.ª Maria Maura Llompart, 8 dies.

Día 30: D. Juan Llobera Guasp, 51 anys, casat amb D.ª Ayna Balaguer.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgiren dijous passat.

		pessetes:
Bessó.	el quintá de 00'00 a	80'00
Blat novell.	la cortera de 00'00 a	19'00
Xeixa id.	id. de 00'00 a	00'00
Ordi mallorquí.	id. de 00'00 a	10'50
Ordi foraster.	id. id. a	09'50
Sivada.	id. id. a	08'50
Ídem forastera.	id. id. a	0'750
Faves cuitores.	id. id. a	18'00
Ídem ordinaries.	id. id. a	17'00
Ídem pel bestia.	id. id. a	16'50
Blat de les Indies	id. id. a	16'50
Siurons.	id. de 00'00 a	00'00
Fasols.	id. id. a	33'00
Monjetes de confit	id. id. a	50'00
Ídem blanques.	id. id. a	33'00
Figues seques	el quintá de 00'00 a	00'00
Safra	s'unsa de 00'00 a	02'75

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIASTICA.

Cultura Popular

ANTICS PRECEPTES DE SABIDURIA

- Passetjiet dues hores tots els dies.
- Dorm set hores totes les nits.
- Axequet quant te despertis.
- Treballa tot seguit que te axequis.
- Menja quant tenguis fam y sense pressa.
- No parlis més de lo necessari; no diguis més de la mitat de lo que penses.
- Beu sols ab arreglo a la teua set.
- No escriguis més que lo que pugues firmar.
- No fassis més que lo que puguis dir.
- No oblidis may que'ls demés contarán ab tú, però tú no deus contar ab ells.
- No estimis el diner en més ni en menos de lo que val; es un bon servidor, però un mal amo.

Entreteniments

Solucions als passa temps del número setanta un.

Trenca closques.—Qui dona per neixe dona per creixe.

Xarada.—Pena.

Fuga de vocals:

S'aigo de sa Font-cuberta cura de mal de ventrey; sas fadrines de Consey donen faves a l'oferta.

Preguntes.—1.ª, Pel rey de Xipre, l'any 1.240 (a. de J.); 2.ª, l'any 98 (a. de J.); 3.ª, l'any 50 (a. de J.)

Quadrat de paraules:

Capa
Aram
Paco
Amor

Endevinaya:

Si no xerra y fa xerrá y la duen amagada: es la Carta encaminada en sa direcció posada des punt allá aont s'en va.

GEROGLÍFIC

12	12	12	12
12	12	12	12
12	12	12	12
fan	un	A	

ES CAPITÁ ARANYA.

XARADA

N'es dolça la prima un article la dos, del tot ben gojós está qui'n tregina.

UN MANYÁ.

FUGA DE VOCALS

X.m.b.m.b.t. q.'ts d. b.n.,
j. s.mpr. t'.l.b.r.,
t. m'h.s d. d. s. c.nv.
s. p.st.r.d. s. d.n.

EL MOKRI.

PREGUNTES

- ¿En quin any se va descobrir l'imán?
- ¿En quin any se inventaren les campanes?
- ¿En quin any es va descobrir la propietat que tenen les cuques de seda?

UN ANTIQUARI.

ROMBO

Sustituïu aquests punts per lletres de modo que lletgides horizontal y verticalment diguen:

1. Una consonant.
2. Lo que tenen els cans.
3. Nom d'home.
4. Lo que més encalentex.
5. Un altre consonant.

MESTRE CANTÍ.

ENDEVINAYA

Tú que dius que vens de lluny y que vens de s'estrangé; m'has de di que s'ha masté quant han d'apagar un llum.

L'AMO'N RAFEL.

Colecció de Sagells

Ne treven una venal que té 4.000 Sagells, antics y moderns, de tot reynat y república, son una preciositat que val un capital.

Alguns d'aquests son estimats fins a 100 pessetes.

També n'hi ha uns altres 4.000 sense colleccionar, qu'están a la disposició dels qui tenguin bona bossa.

A n-aquesta imprenta ne donarem raó.

Plantas para curar

— R. B. GIRON —

Medicina y Cirujía de la familia.—Un tomo 3 pesetas.

Mallorca, 1, Inca.

Imprenta de Ca-Nostra

BON GUST * ECONOMIA * PRONTITUT

en tota mena de treballs

Inca—Mallorca.1—Inca.

Almanac

DE LA FAMILIA CRISTIANA

per l'any 1909.

—(o)—

¿Qui no ha lletgides hermoses bibliografies d'aquesta obreta que compte ja vint anys de la seua publicació? Ei del present any dú escoits gravats y belles historiètes que'l fan sumament atractiu y agradable perá la familia.

A nostra Llibreria encare ne queden existencies que darán ab notable rebaixa.

Altres Obres Noves

Se son rehudes en nostra Llibreria les sigüents:

DESPUES DE LA HORA DE NONA. Novetla dels temps apostòlics, de Monlaur, traduïda al castellá del francés per Mossen Miquel Costa.

RONDALLES CATALANES per D. Ramón Miquel y Planas ab precioses ilustracions per D. Joan Vila.

DICCIONARIO de la lengua española.—Primera edició, Minerva, de bolsillo, de la Casa Calleja.

ALMACENES SAN JOSÉ

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11 ESQUINA BORNE LENCERIA, LANERIA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERIA, NOVEDADES

SASTRERIA Y CAMISERIA LA CASA MEJOR SURTIDA, LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

MIQUEL FERRAGUT

En son taller de fusteria se fabrica tota classe de mobles desde els més econòmics fins als més valuosos y artístics.

CONSTRUCCIÓ EN OBRES Y EDIFICIS Carrer de Mallorca, 64, INCA.

CA-NOSTRA

SETMANARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demaniñ tendrán la suscripció per 20 céntims mensuals, 2^o40 l'any.

Desitjosa aquesta Administració d'ascampar la bona lectura y que nostre setmanari estiga a l'alcans de totes les bosses, d'avuy avant, per 50 céntims mensuals servirem 5 exemplars d'un meteix nombre, de manera que repartintse entre si els nombres cinc persones d'un meteix lloc, los vendrá a costar 10 centims mensuals.

S'en troben per vendre en el kiosco de Cort de Palma.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.